

WUŠTAK

- Informatizacija školske knjižnice
- Mala glagoljska akademija
- Upoznajmo katedralu
- Naši najbolji učenici

Iz područnih škola

PŠ Gašinci

Adaptiran je kat školske zgrade. Sanirani su zidovi, stropovi i zamijenjene dotrajale električne instalacije.

I Satničani su obilježili Dane kruha. Učenici su od kuće donijeli peciva, voće dijelove starinskih ukrasnih stolnjaka kojima smo uredili izložbene stolove u hodniku škole. Nastavnica matematike Kata Mores provela je u ožujku projekt Mala primjena matematike, u kojem učenici stječu praktična znanja i šivaju suknje. Učenici su naučili izračunavati duljine dijelova kruga. Krajem veljače osmaši su mjerili visinu crkvenog tornja pri čemu su na licu mjesta učili o Pitagorinom poučku. Mjerenje dvorišta užetom provela je nastavnica s učenicima petog razreda. Šesti su razredi s nastavnicom prirode Majom Vukadin išli na izlet u šumu što je bio integrirani dan prirode, matematike, vjeronauka, likovne kulture, hrvatskog jezika i TZK. Nastavnica je Zrinka Gunić provela u travnju s učenicima 6. razreda manji projekt Knjiga basni (Book of fables). Učenici su se lijepo izrazili na hamer papirima dodavši svoje crtane prikaze uz tekstove bajki.

PŠ Satnica Đakovačka

Učenici 5., 6. s1 i 6. s2 razreda sudjelovali u godišnjoj akciji skupljanja starog papira. Zbog toga će, nadamo se, biti nagrađeni plavim kontejnerom.

U PŠ Široko Polje vrlo su aktivni bili učitelji predmetne nastave s nizom događanja, integriranih dana i projekata kao što je izrada eko-otoka za razne vrste otpadnih materijala. Standardno su obilježeni Dani kruha i Dani jabuka, išlo se u obližnju šumu, mjerila se količina snijega nakon taljenja i dr. Posljednje događanje bila je Olimpijada starih sportova po uzoru na onu tradicionalnu u Brodancima. Na igralištu Nogometnog kluba učenici su se natjecali u sedam disciplina: bacanje potkove, utrka s jajima, tačke, utrka s loptama, utrka na tri noge, preskakanje štapa i povlačenje užeta.

Poput Pepeljuge, školski je kat u Gašincima krajem travnja zasjao u novom ruhu. Renoviranje su financirali Općina Satnica Đakovačka, Županija osječko-baranjska i škola.

Od ostalih priredbi valja izdvojiti prigodni program za Dane zahvalnosti za plodove zemlje kada su provedene četiri radionice - pečenje kiflica, bakinih kolača, "pucavica", a pripreman je i kompot. Božić je obilježen programom u Vatrogasnom domu kojem su prethodile radionice izrade božićnih ukrasa i čestitki. Ne treba zaboraviti ni već tradicionalnu pokladnu povorku ulicama sela neposredno prije početka korizme, koja je ponovno pobudila veliko zanimanje Gašinčana. Učenici trećeg razreda proveli su projekte "Prošlost zavičaja" i "Podneblje i vremenska obilježja zavičaja".

PŠ Kuševac

Najveseliji je događaj bio posjet iluzionista Josipa Ciganovića, koji je oduševio djecu svojim trikovima.

U mjesecu smo svibnju iz hrvatskog jezika proveli radionicu glagoljice tako što su učenici od kartona ili krumpira izrezivali glagoljička slova, a onda ih bojali crnim ili crvenim tušem te radili otisak svoga imena i prezimena. Nastavnica Gunić je s učenicima izborne nastave provela i projekt Austrija i Njemačka. Anita Božić, nastavnica vjeronauka, provela je sa šestašima projekt Liturgijski predmeti, u sklopu kojeg su izradili mozaik kršćanskih simbola.

PŠ Široko Polje

Olimpijada starih sportova

Dragi čitatelji,

pred vama je naš novi broj u poboljšanom izdanju. Ove nas godine listate i čitate u kvalitetnijem izdanju i u raznim bojama. Odlučili smo se prilagoditi vremenima koja su nam došla i prenijeti naš trud, rad i želju da vas upoznamo sa svim zbivanjima u protekloj godini. I ove godine nastavljamo s poznatim rubrikama. Tako ćete listajući naići na tekstove o raznim putovanjima, krenuvši od zavičaja pa nadalje, o gostovanjima, rezultatima s natjecanja, novostima u školskoj knjižnici i, naravno, o našim osmašima od kojih se opraštamo. Obilježili smo Dane kruha, dolazak jeseni, Božić, Dan škole... Izdvojili smo za vas poneke fotografije kojima smo zabilježili događanja u školi. U svakom slučaju, uživajte u novom broju kao što smo mi uživali dok smo ga stvarali.

Pozdrav u tisuću boja!

Uredništvo

SADRŽAJ

Impressum

**List učenika OŠ J. A. Čolnića, Đakovo
Đakovo, lipanj 2012., broj 14.**

Izdavač: OŠ J. A. Čolnića, Đakovo
Trg Nikole Šubića Zrinskog 4, 31400 Đakovo

Za izdavača: Darko Dujmović, ravnatelj

Glavni urednici: Ivana Ivić, Zvonko Belvanović

Uredništvo učenica: 6.b: Nikolina Sučić,
Danijela Schell, Ivona Mesaroš; 6.c: Sandra
Fundek, Lena Dunđerović, Inga Čurić, Sanja
Pažin; 7.b: Iva Budimir, Mihaela Beljan, Renata
Beljan, Tea Kelava, Maria Grbeša

Grafičko oblikovanje i dizajn: ADVANCEmedia
Artis d.o.o., Vijenac k. A. Stepinca 29, Đakovo,
www.advance-media.eu

Iz područnih škola.....	2
Uvodna riječ ravnatelja.....	4
Modernizirana školska knjižnica.....	5
U srcu Istre.....	6
Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje.....	8
Šestaši na Strossmayerovom trgu: Sve što o katedrali dosad nismo znali.....	9
Obilježili smo.....	10
Projekti naših najmlađih.....	11
Dan škole: Pohvalnice za Čolnićevih 30 izvrsnih osmaša.....	12
Razgovor s Adrianom Vuković: Za vrhunske rezultate na trening ako treba i deset puta tjedno.....	13
Učenički radovi.....	14
Natjecanja.....	16
Pjesme osmaša: 8.a, 8.b.....	17
Učenički radovi.....	18
Intervju s književnicom: Željka Horvat Vukelja.....	20
Pjesme osmaša: 8.c, 8.d.....	21
Gostovanja.....	22
Travanjski projekt: Moja prva knjiga.....	23
Učenički radovi.....	24
Iz drugih medija.....	26
Pjesme osmaša: 8.e, 8.s.....	27
Ljetna moda u učionici: Kad vrućina pritisne - razotkrivanje?.....	28
Budimo bolji sugovornici.....	29
Razbibrigalice.....	30
Odlikaši: 8.a, 8.b, 8.e.....	31
Odlikaši: 8.c, 8.d, 8.s.....	32

Još je jedna nastavna godina na izmaku. Osjetite li kakve pomake u cjelokupnom funkcioniranju škole i u kojim točno segmentima?

Iz godine u godinu bilježimo stalni rast kvalitete škole. Nastava je u cijelosti stručno zastupljena. Stručna služba djeluje u punom sastavu: pedagoginja, psihologinja, defektologinja i knjižničarka. Administrativno i tehničko osoblje na visini je svojih zadaća. Škola je i dalje najveća u Osječko-baranjskoj županiji, sa devetsto i dvadeset učenika u pedeset jednom razrednom odjelu. Sjedište smo triju županijskih stručnih vijeća: za razrednu nastavu, povijest i kemiju. Od osamdeset učitelja i stručnih suradnika, dvoje je učitelja savjetnika, šest učitelja mentora i jedna stručna suradnica - mentorica. Pet djelatnika škole je tijekom ove školske godine steklo diplomu certificiranoga Project Managera, specijalista za upravljanje projektima.

Stalnim usavršavanjem stručnih znanja i jačanjem praktičnih iskustava svih zaposlenika, osiguravamo našim učenicima odgoj i obrazovanje u skladu sa zahtjevima vremena u kojem živimo. Školski kurikulum je prepun aktivnosti koje čine živote naših učenika zanimljivim i ispunjenim.

Koji su događaji, dobri i loši, obilježili ovu godinu, u školi, ali i u širem okruženju?

Zahvaljujem i čestitam svim pojedincima koji su svojim znanjem i sposobnostima proslavili svoju školu i svoj grad. Ističem ove godine posebno informatičare, koji su četvrtu godinu za redom prisutni na državnom natjecanju. Škola je osam godina uzastopno organizator i domaćin međuopćinske smotre LiDraNo, za koju nam svi priznaju da je besprijekorna. Sva sportska natjecanja u županiji znaju za Školsko športsko društvo "Sjever", kao i našu Univerzalnu sportsku školu za najmlađe učenike.

U materijalno-tehničkom pogledu završena je projektna dokumentacija za izgradnju nastavno-sportske dvorane u Satnici Đakovačkoj, koju su u jedankim udjelima financirale Općina Satnica i Županija Osječko-baranjska. Tako smo sada na korak do početka izgradnje dvorane. Iz istih izvora u potpunosti je obnovljen školski prostor Područne škole Gašinci.

Na žalost svih nas, pred odlazak u mirovinu, napustila nas je iznenada i sasvim tiho gospođa Anka Harambašić, spremačica u školi Široko Polje. U ime svih djelatnika i učenika izričem joj zahvalnost za mnogobrojna dobra djela, koja je činila za dobrobit širokopoljačke škole.

Nekoliko riječi o jedinom ovogodišnjem djelatniku koji je umirovljen, Davorinu Klobučaru.

I škola i Grad pamtit će kolegu po sportskim uspjesima i zlatnim godinama u rukometnom sportu. Proveo je punih trideset godina na Sjeveru, kao nastavnik tjelesne i zdravstvene kulture i kao voditelj nastavno-sportske dvorane.

Uvijek je bio pokretač svega, osobito druženja, putovanja, rekreacije i natjecanja. Nisu ga obeshrabrila ni teška vremena Domovinskog rata. Uspio je sačuvati Davora u sebi. Želim mu dobro zdravlje, zadovoljstvo i mir u obiteljskom životu i sposobnost prilagodbe na umirovljenički život.

Naša zemlja ponovno ulazi u recesiju ili je opasno blizu. Kako se to odražava na nacionalni obrazovni standard sada i koje su dalekosežne posljedice sustavnog neulaganja u obrazovanje?

Stanje u kojem se nalazimo je duboka kriza. Financijska zbog dužničkog ropstva, ekonomska zbog nepostojanja razvijenog gospodarstva i moralna zbog prethodne dvije. Jasno je da školstvo u cjelini mora biti dionikom sveukupne situacije u društvu. Već se uvelike osjeća pad obrazovnog standarda, a možemo očekivati i ozbiljniju racionalizaciju općih troškova. Velika nezaposlenost, pogotovo među mladim obrazovanim ljudima, sigurno ne djeluje motivirajuće na naraštaje koji su sada naši učenici.

Sve je više naših učenika i nastavnika uključeno u različite oblike izvannastavnog rada, projekata, izvanučioničke nastave. Koliko te aktivnosti znače svim njihovim akterima, a naposljetku i školi, njezinom ugledu?

Škola je dinamičan sustav, a odgojno-obrazovni proces mora biti prožet mnogobrojnim aktivnostima izvan učionice i klasičnog načina poučavanja. Na sceni je izvrstan spoj entuzijazma mladih i iskustva starijih nastavnika koji u interakcijama s učenicima donosi vrijedne plodove. Nesumnjivo takvi oblici rada doprinose većem angažmanu učenika, a samim time i povećanju osjećaja zadovoljstva. Cilj je svakako poticati razvoj svih kognitivnih ali i psiholoških i socijalnih funkcija kod učenika, razvoj koncentracije i potrebnih vještina, kako bi dječji mozak bio što češće u stanju plime. Dugoročno gledano, dobit je višestruka: zamjetno poboljšan uspjeh učenika, smanjen broj manje uspješnih i nezadovoljnih učenika, smanjenje vršnjačkoga nasilja i sukoba, zadovoljstvo roditelja. Govorim o afirmaciji pojedinca i kolektiva, na dobrobit čitavog društva.

Nova generacija osmaša je na odlasku. Što im savjetujete prilikom odabira srednjoškolskog usmjerenja?

Najprije im želim čestitati na svim uspjesima. Odlična generacija! Sjećam se dobro njihovoga početka 2004. godine. Puno smo napravili zajedno tijekom osam godina. Zahvaljujem svim njihovim učiteljima i roditeljima na strpljenju i ljubavi. Neka svatko krene svojim putem u život, ali neka na tom putu uvijek bude dovoljno mudrosti da se izabere dobro.

Oproštaj ravnatelja i kolektiva od Davorina Klobučara koji je umirovljen

Modernizirana školska knjižnica

Pogled iz knjižnice

- Specijalizirani se program zove Metelwin. Neusporediv je dosadašnjim načinom izdavanja knjiga i uvelike olakšava posao knjižničaru. Dokaz je to da naša Škola teži tehnološkom napretku, kaže knjižničarka Ivanka Majbaum. Dodaje da se kartice s "košuljicama" u knjigama upotrebljavaju još jedino u područnim školama. No, unatoč informatizaciji knjižnice, mogu se posuditi najviše dvije knjige.

Police s knjigama

Knjižničarka Ivanka Majbaum s učenicom

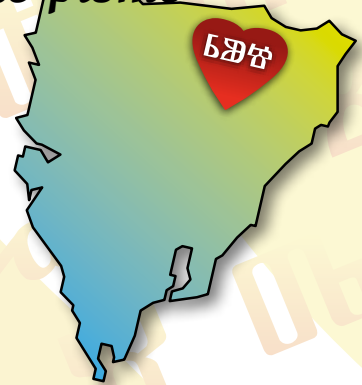
Čolnićeva je škola zapravo i jedina u gradu prihvatila izazov suvremenog doba i integrirala Metelwin. Zahvaljujući tom računalnom sustavu posuditi je knjigu u našoj knjižnici nesumnjivo brže i praktičnije nego ranije.

Knjižničarka Ivanka Majbaum

MINI PUTOPIS: Đakovčanke na Maloj glagoljskoj akademiji naučile najstarije slavensko pismo

U srcu Istre

Uzbudljivo smo odbrojivale zadnje mjesece, tjedne, dane, sate, minute do polaska autobusom u pravcu sunčane Istre.

Došao je i taj dan. Stigle smo na autobusni kolodvor, smjestile se na svoja mjesta i krenule na dalek put, željne mora i sunčanja... Na kraju ni M od mora, ni S od sunčanja, ali su nas zato tamo čekala sva slova glagoljske azbuke kojima smo trebale ovladati za sedam dana boravka u Maloj glagoljskoj akademiji "Juri Žakan".

Predavanje
akademkinje
Anice Nazor

U autobusu nam je bilo vrlo zanimljivo. Nastavnica Đ.T. je rekla da se rasporedimo po sjedalima onako kako želimo i kako bismo se najugodnije osjećale. Naravno, bilo je ovako: Adriana i Marija, Franciska i Iva, a nastavnica se smjestila iza nas. (Sve je prisluškivala! Šala mala...) U autobusu je vladao smijeh, iako smo putovale redovnom linijom pa smo bile okružene staricama, strancima, studentima, djecom...

Slovo glagoljice
poslužilo je za kratak
odmor: Iva Lulić,
Franciska Miletić, Adriana
Vuković i Marija Andrišek

Polaznici MGA "Juri
Žakan" na jednoj
od postaja Aleje
glagoljaša: Stol Ćirila i
Metoda

Uz smijeh i šalu, vrijeme nam je brzo prolazilo i ubrzo smo stigle u Rijeku. U Rijeci smo se ukrcale u nešto manji autobus, ali jednako ispunjen dobrim raspoloženjem. U autobusu nas je čekalo četvero Zagrepčana i četiri Pakoštanke s kojima smo se brzo zbližile i zajedno nastavile put.

Vrijeme je brzo prošlo, stigli smo do glavnog odredišta u srcu Istre, malog mjesta Roča. Smjestili su nas u improvizirane sobe - učionice njihove osnovne škole. U sobi su uz vesele Đakovčanke bile još i dvije Zagrepčanke i četiri Pakoštanke. Bilo nam je vrlo lijepo zajedno, iako smo se družile samo u kasnim satima. Tijekom dana su nas različiti interesi odvodili u različite radionice koje smo same odabrale. Tako su Franciska, Iva i Marija odabrale povijesnu grupu, dok sam se ja našla u literarnim vodama.

Jedan od
najljepših
iluminiranih
glagoljskih
rukopisa

Nemojte misliti da smo se mi tamo odmarale. Budili su nas u 7 sati. Tada bismo se spremile i pošle na doručak koji se pripremao u obližnjem restoranu. Nakon toga je svaka u svojoj radionici do ručka radila kreativne stvari. Poslije ručka slušale smo predavanja koja su nam pripremili vrhunski akademici Anica Nazor i Josip Bratulić. Poslije predavanja odveli bi nas na razgledavanje raznih povijesnih znamenitosti i građevina u raznim mjestima, kao što su Plomin, Hum, Žminj, Sveti Petar u Šumi... Putujući Istrom učili smo o njoj prošlosti i proučavali glagoljičke zapise. Po povratku s izleta otišle bismo na večeru, potom se otuširale, legle u krevet i pričale do dugo u noć. A onda bi došao novi dan pun novih zanimljivosti i iznenađenja. Bilo je tu plesa, glazbenih večeri, kviza, a na kraju i svečana završna priredba na kojoj smo pokazali sve što smo tijekom proteklih dana radili.

U Roču smo bile sedam dana i unatoč tome što nije bilo ni kupanja ni sunčanja, lijepo smo se zabavile i upoznale puno novih prijatelja s kojima smo i danas u kontaktu. Ono najvrijednije je da smo boraveći u Maloj glagoljskoj akademiji "Juri Žakan" naučile pisati i čitati starohrvatsko pismo glagoljicu i tako doprinijele njezinom očuvanju! Upoznale smo divne i pametne ljude od kojih smo puno naučile o kulturnoj i jezičnoj prošlosti hrvatskog naroda.

Radovi
keramičarske
radionice

Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Povodom Dana zahvalnosti za plodove zemlje u listopadu naši su se učenici u školskoj kuhinji okušali u pripremi hrane. Mijesili su bakine kolačiće, motali štrudle, pravili sitne kolače, pekli pole, izrađivali nakit i kuhali čaj od šipka. Pečenjem tradicionalnih pekarskih proizvoda i "kruha našeg svagdašnjeg", prisjetili smo se dana kad je ovaj osnovni prehrambeni proizvod često bio teško dostupan mnogim obiteljima.

Duh tradicije u našem holu

I ove se godine uhodani tim učiteljica razredne nastave pobrinuo kako bi nam u ovom tjednu obilježavanja Dana zahvalnosti za plodove zemlje dočarao tradicijski duh. Volje, smisla i ideja nije im nedostajalo.

Nakon pomnih priprema odlučile su napraviti iskorak i na ovogodišnjoj izložbi dati prednost kvaliteti pred kvantitetom. Naime, prijašnjih godina uživali smo u mnoštvu tikvica, kukuruza, nošnji i raznih uporabnih predmeta kojima su nekad obilovala seoska kućanstva. Ove je godine u prvom planu blagovanje koje je istaknuto profinjenom improvizacijom kuhinje s početka 20. stoljeća. Ideja je to voditeljice KUD-a Blaženke Uzun koja je uz veliki trud uspjela pribaviti sve eksponate.

Za tu su potrebu postavljeni izuzetno očuvani stol i stolice, stolnjak, porculansko posuđe, uporabni kuhinjski predmeti, zimnica i voće koje se spremalo za zimu. Kredenc u pozadini zaokružuje cjelinu blagovaonice, a drveni luk ukrašen zelenilom i improvizacija prozora poziva da zavirimo u imaginarni slavonski dom i doživimo prošlost.

Sve što o katedrali dosad nismo znali

Šesti su razredi 9. svibnja posjetili đakovačku katedralu. U pratnji su bile nastavnica vjeronauka Mira Hanulak (organizatorica posjeta), likovne kulture Ines Rebac Knezović, glazbene kulture Ana Rener, povijesti Zvonko Belvanović, hrvatskog jezika Boja Perić, TZK Anka Mlinarević i prirode Boja Viljetić. Krenuli smo od škole krenuli prema katedrali u 8 sati. Pred katedralom nas je dočekaao župnik Tomislav Čorluka i obratio nam se prigodnim riječima. Pričao nam je o povijesti katedrale kao biskupove crkve, biskupskom dvoru, sjemeništu, o najslavnijem biskupu Strossmayeru koji je sagradio katedralu.

Nastavnica likovne kulture nam je govorila o freskama i o stilovima slikanja. S nastavnicom iz vjeronauka smo govorili o stilovima gradnje, tumačili freske i prepoznavali kipove. Nakon obilaska katedrale krenuli smo na kor. Tamo nas je dočekaao maestro Vinko Sitarić koji je bio učenik naše škole. Upoznao nas je s orguljama. Naše orgulje imaju 5.460 svirala, tri manuala i registre. Boravak na koru bio je najsvečaniji i najljepši dio posjeta. Maestro Sitarić je odgovorio na naša mnogobrojna pitanja i odsvirao nam nekoliko pjesama koje smo zajedno otpjevali. Nakon kora smo krenuli prema kripti. Tamo se nalaze grobovi Strossmayera, Ćirila Kosa, Josipa Antuna Čolnića i drugih biskupa gdje smo upalili svijeće.

U radnom dijelu podijelili smo se u nekoliko skupina. Od nastavnika povijesti čuli smo u početku Đakova i Đakovačke biskupije čija povijest počinje davne 1239. g. Vidjeli smo stari gotički zid iz XIV. st., saznali da je Katolički bogoslovni fakultet najstarija visokoškolska ustanova u Slavoniji i najvažnije podatke o slavnom biskupu i meceni J. J. Strossmayeru. Jeste li znali da je u temeljima katedrale 395 hrastovih trupaca umočenih u katran? Da je samo lijevi bunar korišten za vrijeme gradnje? Da je glavni oltar ideja samog biskupa Strossmayera? Da na jednoj od freski postoji greška slikara? Čuli smo i podatke o životu i biskupskoj službi Josipa Antuna Čolnića i uvjerali se da uistinu naša škola nije slučajno dobila ime po njemu.

Grob biskupa Čolnića

Posljednja etapa obilaska bila je središnja biskupijska knjižnica. Gospođa Tihonija Zovko upoznala nas je s radom knjižnice, njezinim fondom s naglaskom na knjige koje su pripadale osobno biskupu Strossmayeru. Ormari i vitrine su iz njegovog stana. Danas gotovo nema ustanove kojoj Strossmayer nije ostavio ponešto i koja mu ne dužuje zahvalnost.

Zahvaljujemo se župniku Čorluki, maestru Sitariću, časnim sestrama i gospođi Zovko što su učinili sve da bi naš posjet bio što ugodniji. Posjet katedrali je bio prekrasan, nadamo se i drugim ovakvim akcijama!

Sandra Fundek, 6.c

Dan sjećanja na žrtve holokausta

I naša je škola obilježila Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta i zločin protiv čovječnosti (27.1.) prigodnim plakatima i razgovorima o toj temi na nastavi povijesti. Holokaust je genocid 20. stoljeća, kada se pod okriljem nacističke Njemačke između 1933. i 1945. godine dogodio sustavni progon i uništavanje europskih Židova; oko šest milijuna bilo ih je ubijeno! Međutim, i milijuni drugih (Romi, Slaveni, invalidi, sovjetski ratni zarobljenici) bili su također meta zbog rasnih, etničkih ili nacionalnih razloga. Crvena armija je 27. siječnja oslobodila 7.500 zatvorenika koje su za sobom ostavili nacisti u koncentracijskom logoru Auschwitz u Poljskoj.

Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta obilježavamo i jesenskom sadnjom žutih šafrana koji cvatu upravo krajem siječnja. Sadimo ih u znak sjećanja na milijun i pol židovske djece, te tisuće druge djece koja su umrla u holokaustu. Žuta boja cvijeća podsjeća na žutu zvijezdu koju su Židovi morali nositi pod nacističkom vlašću. Njome su morali pokazati kako su drukčiji i manje vrijedni. Cilj svega je da shvatimo važnost međusobne tolerancije i poštovanja.

(n)

Obljetnica vukovarske tragedije

"Poneke kuće su još srušene, neobnovljene, neke su pune rupa od granata... Zaustavljamo se u crkvi sv. Filipa i Jakova. Gledamo film koji pokazuje ljepotu, gotovo idiličan život u Vukovaru prije rata, a onda... kolone djece, žena, staraca, izbezumljeni i u nevjerici marširaju razrušenim gradom. Ne nalazim odgovor na bezbrojna pitanja koja se motaju po mojoj glavi... Što su skrivali nedužni ljudi okrutnom agresoru da ih tjera iz vlastitih domova i krvnički ubija???"

Na Memorijalnom groblju... bijeli drveni križevi, njih devetsto devedeset, za svaku ubijenu dušu po jedan!"

(Ulomci iz putopisa "Vukovar" Marina Bradarića, 8.c)

Agonija Vukovaraca, započeta tri mjeseca prije, završila je 18. studenoga 1991. Sve što se tih dana događalo i više no dobro se zna (ali se brzo zaboravlja). Pod dojmom jesenskog posjeta lokalitetima u Vukovaru, simbolima Domovinskog rata na krajnjem istoku Hrvatske, učenici su, uz pomoć nastavnika, izrađivali plakate i pisali tekstove o Gradu heroju.

(n)

Vlak u snijegu

Učenci 3. c razreda, učiteljice Blaženke Uzun, proveli su zimus projekt "Vlak u snijegu". Počeli su čitajući knjigu Mate Lovraka krajem studenog, a nastavili na satima glazbene i likovne kulture. Učili su Himnu zadrugara i izrađivali modele vlaka. U projekt su se uključili i roditelji. Po završetku su detaljno interpretirali djelo, a makete izložili u školskoj knjižnici.

Učenicima je upriličena projekcija filma, a knjižničarka Ivanka Majbaum pripremila im je zanimljivi kviz. Za kraj su, naravno, zapjevali "Kad se male ruke slože, sve se može, sve se može".

Maria Grbeša, 7.a

Skupljali smo stare baterije

Baterije zagađuju okoliš i opasan su otpad za ljudsko zdravlje. Želeći na to upozoriti, učenci ekološke grupe učiteljice Stelle Krušec uključili su se u veliku akciju skupljanja starih baterija.

U osnovnim je školama diljem Hrvatske provodi tvrtka C.I.A.K. u suradnji s Fondom za zaštitu okoliša. Naši su učenci otpadne baterije odlagali u spremnike u školskome holu, a C.I.A.K. ih je potom ekološki zbrinuo.

Renata Beljan, 7.a

"Preporod" u školskoj knjižnici

Sedmi razredi učili su na nastavi povijesti o vrlo važnom razdoblju naše povijesti - Hrvatskom narodnom preporodu. Svoje znanje upotpunili su kroz kreativni i zanimljivi rad u školskoj knjižnici. Ondje su sedmaši morali pronaći i prepisati nekoliko budnica hrvatskih "preporoditelja", koje su im se najviše svidjele. Izrađivali su i graničnike za stranice (bookmarkere) s motivima koji su bili bit Hrvatskog narodnog preporoda, a to su hrvatski jezik i ilirski grb. Učenci su si dali mnogo truda i mašte, pa su pisali stihove budnica na glagoljici, crtali pletere, šahovnice, kravate ili ilirske grbove.

Najbolji su radovi plastificirani i izloženi u knjižnici.

Iva Budimir, 7.a

Pohvalnice za Čolnićevih 30 izvrsnih osmaša

» Svečanom je akademijom u Hrvatskome domu Osnovna škola Josipa Antuna Čolnića u petak, 16. ožujka proslavila svoj dan. Ravnatelj Darko Dujmović rekao je kako je s 920 učenika, sto djelatnika i čak četiri područne škole, među kojima su dvije osmogodišnje, Čolnićeva škola i dalje najveća u Osječko-baranjskoj županiji. Svima je, koji su sudjelovali na nedavnim županijskim natjecanjima čestitao, a posebno je pohvalio dramce. Oni su sa zanimljivim, duhovitim i vrlo poučnim igrokazom "Kako pobijediti bauka", koji su napisali sami uz pomoć svoje mentorice Đurđice Tolušić, na županijskom Lidranu predloženi za državnu smotru literarnog, dramskog i novinarskoga stvaralaštva.

» Najbolji su osmaši, njih 30, za odličan uspjeh i uzorno vladanje primili pohvalnice. Nastupili su Mali i Veliki zbor, mali i veliki recitatori, Marija Beljan na klaviru, dramska skupina, lutkari, Maja Vukadin i Lovro Gregačević s monolozima i neizostavne Iskrice, a posebne simpatije roditelja i posjetitelja pobrao je Mislav Vidaković iz 3.c razreda koji je s Malim zborom otpjevao pjesmu "Ako želiš dozvat' druga".

Potkraj 1751. biskup Čolnić osnovao je u Đakovu prvu javnu školu namjestivši u njoj jednog učitelja "za obuku uboge mladeži". U narednih pedesetak godina bila je to jedina škola na području vlastelinstva.

Za vrhunske rezultate na trening ako treba i *deset puta tjedno!*

Zaljubljenica u boričake vještine, Adriana Vuković (13), učenica 7.c razreda, na prvenstvu je u brazilskom jiu-jitsu u Mađarskoj osvojila dvije zlatne i jednu srebrnu medalju! Naša je sedmašica, članica đakovačkog kluba Triangle, briljirala i na Prvenstvu Hrvatske u travnju. U konkurenciji bijelih pojaseva postala je najmlađa viceprvakinja Hrvatske!

Uz čestitke na podvigu, razgovarali smo s Adrianom o ovome velikom uspjehu i neobičnoj disciplini kojom se bavi već nekoliko godina i reda uspjehe.

Adriana, što je zapravo jiu-jitsu?

Boričaki sport bez udaraca u tijelo. Baca se, guši, radi poluge i rušenja.

Kako si se i kada počela baviti ovim sportom?

Na nagovor brata Dennyja počela sam trenirati još u trećem razredu. I svidjelo mi se...

Koliko često treniraš i gdje?

Kada su pripreme za velika natjecanja treniram i do deset puta tjedno, a inače, radi održavanje kondicije, najčešće pet puta u jednom tjednu. Vježbamo u Gradskoj nastavno-sportskoj dvorani.

Na primanju kod Predsjednika

Kako je bilo na Svjetskom prvenstvu u Mađarskoj?

Natjecala sam se u kategoriji školarki do 55 kg, gdje sam osvojilo zlato, a u kategoriji kadetkinja do 50 kg bila sam srebrna.

Kakve rezultate postiže tvoj klub?

Najbolje rezultate u Hrvatskoj, ali i vani, jer nas je puno i naporno treniramo. Osim mene, s natjecanja u Mađarskoj s medaljama su se vratili kući David Horvat, Domagoj Bunoza i Luka Mitrović.

Očekuju li te uskoro druga natjecanja?

Nova natjecateljska sezona počinje u travnju, a dotad imamo uobičajene treninge. Nadam se da ću na idućim turnirima osvojiti još koju medalju!

Dora Tataj, 8.d

Pitam se...

*Pitam se zašto je ljubav tajni puna,
zašto čovjek čovjeka ne voli,
zašto je kralju važna njegova kruna
i zašto prijateljstvo najviše boli.*

*Zašto ljudi svoje ljubimce tuku,
zašto u svijetu nema mira,
zašto čovjek siromahu ne pruža ruku,
već zlobne za prijatelje bira?*

*Pitam se zašto ljudi nisu kao cvijeće
kad ih se posadi zajedno da uvijek i ostanu tako,
već svatko drugim putem kreće
i onda kad ostanu sami, nije im baš lako.*

Ana Jaman, 5.c

Snijeg u mome kraju

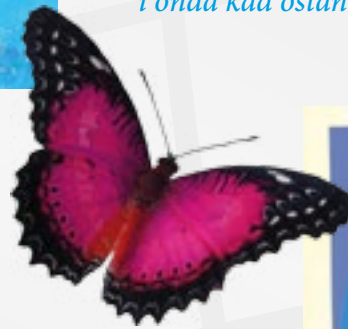
*Sa planine vjetar
donio je snijeg,
prekrio je put,
zabijelio brijeg.*

*Kamo god da kreneš,
snijeg je opet tu.
Krajolik je krasan
k'o u nekom snu.*

*Pahuljice snježne lete,
radosno je svako dijete.
Raduju se prvom snijegu,
snježnoj stazi, bijelom brijegu.*

*Radost su stigle mnoge.
Hajde, djeco, svi na noge!
Požurite svi na skije,
Niz brijeg snježni tko će prije.*

Matea Brekalo, 4.c

Barbara Kovačević, 1.a

Svoja

Mislim da se mnogi ljudi zapravo boje biti svoji. Boje se da drugi neće prihvatiti njihov stav pa se prilagođavaju tuđim mišljenjima i "kopiraju" ih.

Što zapravo znači biti svoj?

Možda zvuči smiješno kada kažem da biti svoj znači biti mnogo toga. Biti svoj znači biti poseban, jedinstven, imati svoj stav, svoje mišljenje, i na koncu, takav se uklopiti u društvo sličnih, ali po mnogočemu različitih ljudi. Biti svoj ne znači tvrdoglavost, upornost, neprihvatanje tuđih mišljenja. Hrabrost je biti svoj, biti ono što ti jesi, ne ono što drugi žele da ti budeš, biti ili ostati čvrst, ne dopustiti da nas poljulja vjetar loših navika na koje nas drugi nagovaraju. Svijet u kojemu su svi isti bio bi dosadan, jednoličan, prazan. Zar nije prekrasno znati da si jedinstven, da te nitko ne može zamijeniti?

Kao što voda poprimi oblik posude, tako i naš stav mora donekle biti prilagođen drugima, no zapamtite - voda samo promjeni oblik, ali voda ostaje voda!

Ivana Nikšić, 7.s

Ivona Fogadić, 4.c

Ja sam vam se strašno zarazila. Evo simptoma: jako sam sretna, previše uzbuđena, ne mogu se smiriti i srce mi je ispunjeno ljubavlju.

Zaključila sam da bolujem od sretnoitis. Mislim, ne bolujem, nego sretnujem od sretnoitis. Ako me netko pokuša smiriti, stišati, obuzdati i izliječiti moju zarazu, neće uspjeti. Skakutat ću kao ptičica i zaraza sretnoitis će nastaviti sretnovati u meni. Možda mislite da sam poludjela. Ma ne! Sve je to od moje zaraze. Ne znam što ću. Zarazila sam se smijancijom, ludijancijom i sretancijom.

Baš je dobra ova zaraza!

Zdenka Babić, 3.c

Cvrkut ptica

U jednoj veseloj šumi nalazi se potok koji žubori i ptičice male zove da se igraju s njime. Leptirići mali duginih su boja, iza krošnja svojih skrivaju se jaglaci, ljubičice i ostali vjesnici proljeća. Šuma je kuća za sav životinjski svijet jer u njoj želi biti svatko. Raduju se ptičice procvjetalim granama i svoja gnijezda svijaju da na druženja dođe svatko. Male su bubice otišle na šumski bal, plesale su sve do jutra. Male su pčelice pravile med i čekale osice da zajedno popiju šalicu čaja. Bumbari uživaju u letu i pjevu ptica. Pjesmom slavuja proljeće buja.

Matea Brekalo, 4.c

Bijela zima

Najviše volim kada zimi pada snijeg. Meke bijele pahulje prekriju cijelo selo. Najljepše bude u mom dvorištu. Preko cijelog dvorišta kao da se prostire veliki bijeli prekrivač. Obožavam praviti "anđele" na snijegu. Najdraže mi je kada moja obitelj i ja pravimo snješka. Ponekad noću pogledam kroz prozor i učini mi se kao da je dan.

To snijeg obasjava čitavo dvorište!

Luka Batarilo, 3.r.
PŠ Gašinci

Sonja Erceg, 8.d

Martina Levanić, 6.a

Napokon sunce na prozoru

*Kada ujutro dan svane
Na moje oči sunce plane.
Ptice cvrkuću, cvijeće raste,
Polako se s juga vraćaju laste.*

*Priroda se budi,
I odmah su veseliji ljudi.
Hladnog i promrzlog zraka nema,
Ali tko zna što se sutra sprema?*

*Vani već miri šareno cvijeće
I proljetni val kreće.
Kreće u osvajanje dječjih lica,
Da ih bude puna ulica!*

Antonija Skender, 6.a

Jesen

*Jesen polako boja
stare, smežurane listove
jesenskim bojama.*

*Kiša i vjetar
ruše moju kulu
od pijeska.*

*Tužan sam
kao i ovaj
jesenski dan.*

Ivan Stipić, 3.r.
PŠ Gašinci

Natjecanja

Najveći uspjeh, kao i posljednjih nekoliko godina, postigao je nastavnik Igor Kopic čiji su učenici **Nikola Čališ** i **Luka Čurić** sudjelovali na Državnom natjecanju iz **informatike** (*Infokup*) u Dubrovniku u kategoriji Razvoj softvera.

Dramska skupina pod vodstvom nastavnice Đurđice Tolušić predložena je za Državnu smotru. Učenici koji su sami napisali i izveli dramsko-scensku igru *Kako pobijediti bauka* su: **Josipa Ivezić, Karla Mikac, Lucija Bažant, Ana Sučić, Ivan Brdarić, Franko Šimunović, Ivana Goluža, Inga Dunderović, Bruno Bušić i Martina Goluža**. Uz njih, na županijskom je natjecanju sudjelovao učenik 3. r. **Lovro Gregačević** u kategoriji pojedinačnog dramsko-scenskog izraza.

Uz navedene, korak do državnog natjecanja bila je i **Franciska Miletić** (7. r.) koja je zauzela 2. mjesto u županiji iz **matematike** (učiteljica Dubravka Novoselić).

U natjecanju iz **likovne kulture** *Lik* za državno su natjecanje radovi **Manuele Kelava** (5. r.) i **Marcela Rebića** (6. r.). Uz njih, na županijskom je natjecanju bilo radova tridesetoro naših učenika (nastavnica Ines Rebac Knezović)!

Spomenut ćemo i ostale učenike koji su sudjelovali na županijskim natjecanjima i smotrama, i to one koji su se plasirali među deset najuspješnijih (u zagradi je ime nastavnika-voditelja):

Hrvatski jezik: 7. r. Marija Andrišek, 3. mjesto (Đ. Tolušić); 8.r. Anđela Begonja, 6. mjesto (B. Perić).

Matematika: 7. r. Bruno Bušić, 9. mjesto (D. Novoselić).

Povijest: 7. r. Ivan Šimunović, 5. mjesto, Ena Lulić, 7. mjesto, Luka Pivk, 10. mjesto (M. Racić).

8. r. Luka Čurić, 3. mjesto, Marin Bradarić, 5. mjesto, Ante Čurić, 7. mjesto, Petra Blažeković, 9. mjesto (M. Racić).

Natjecanje mladeži Hrvatskoga Crvenog križa (Prva pomoć) - drugu godinu zaredom plasman na županijsko natjecanje, 8. mjesto - učenici 8. r. PŠ Široko Polje - Petra Blažeković, Elizabeta Džambić, Magdalena Đambić, Ivona Meznarić, Lorena Klaić i Mario Šušak (A. Krmek).

Tjelesna i zdravstvena kultura: *rukomet* djevojčice - 2. mjesto (M. Mlinarević); *stolni tenis*: dječaci 3. mjesto, djevojčice 5. mjesto (M. Vujanović); *odbojka* dječaci 3. mjesto, djevojčice 4. mjesto (A. Mlinarević).

Njemački jezik: 8. r. Ante Čurić, 5. mjesto; Marko Greganić, 6. mjesto (L. Matijaković).

Engleski jezik: 8. r. Vedran Domjanović, 6. mj. (T. Delić).

Informatika: 8. r., kategorija *Osnove informatike*: Nikola Čališ, 2. mjesti, Anđela Begonja, 9. mjesto (I. Kopic);

kategorija *Algoritmi*: Nikola Čališ, 1. mjesto (I. Kopic);

6. r., kategorija *Algoritmi*: Antonio Janjić, 3. mjesto (L. Jakobović);

7. r., kategorija *Algoritmi*: Marko Mamić, 9. mjesto, Danijel Tokić, 10. mjesto (L. Jakobović).

Vjeronauk: 7. r., sudjelovanje na *Vjeronaučnoj olimpijadi*, 4. mjesto - Mario Petričević, Bruno Bušić, Domagoj Kanižaj i Krešimir Petričević (M. Čurić).

Geografija: 7. r. Petra Radočaj, 9. mjesto (I. Pavić).

Kemija: 7. r. Iva Budimir, 8. mjesto (G. Ljubej).

Biologija: 8. r. Anđela Begonja 5. mjesto, Leonarda Jagodić 9. mjesto, Vedran Domjanović 10. mjesto (B. Viljetić).

Tehnička kultura (*Mladi tehničari*): 5. r. Stjepan Vitovski, 6. mjesto (V. Stuhli).

*Smišljajući pjesmu rastanka
sjećamo se prvog sastanka.*

*Kraj školske godine stiže,
rastanak je sve bliže.*

*Domagoj i Darijo tamburice peru,
a Srndi i Eror cajke deru.*

*Josipa je odbojkašica prava,
vidi li knjigu, zaboli je glava.*

Dok Perkan glavu brije,

Reno se u Kruzuz krije.

Danijel dugu kosu ima,

Žderić se skriva po kutovima.

Kad Toni odgovara, trzavac je pravi,

Bošković je uvijek u galami.

Andrea na fejsu odmara,

dok se Cvjetku u imeniku otvara.

Ana povijest voli,

a Tomu glava boli.

Dok Marija gitaru drži,

Bulović palačinku prži.

Loziću nogomet štima,

Marijana crne cvike ima.

Na kraju ostane Elena naša

i Čemo - kralj osmaša!

*Mi smo be osmi, na to smo ponosni.
Četiri godine Betika nas učila, Ivanka nagrade uručila.*

Od malena se znamo i međusobno leđa čuvamo.

Došli su nam neki novi pa smo sada još i gori.

Sad nas ima dvadeset i šest, dobri nismo ni kad je test.

Urlanje, vika i galama kod nas svakoga dana.

U našem imeniku Ambro prvi stoji, toga se često boji.

Babel i Dino katkada uče, većinom se igricama muče.

Gabi je šaljivica prava, odbojku igra da boli glava.

Bruno uvijek na sat kasni i jede burek masni.

Kate opasna je cura, pravo znanje fura.

Dora Justina voli. Da dođe u Hrvatsku, ona ga moli.

Matea frizure pravi nove, zna sve Justinove stihove.

Lea reket ne pušta na miru, često crta oči po papiru.

Kiki smišlja puno fora, ima oči, boje plavog mora.

Ana u školi i nije neki štreber, ali je zato pravi belieber.

Zvone je povjesničar stari,

na svako pitanje on odgovor spravi.

Zaza košarku voli, a često smisli i neki fazon novi.

Kod Carla manekenski obrašćići,

Marija o fejsu ovisnik žešći.

Antonela udara po boksačkoj vreći da mišići budu veći.

Imamo Pavičku koja se svega boji,

noću se od straha znoji.

Luka marljivo u školi uči, na rukometnom terenu muči.

Mislavu su cajke štos, Pipi nogomet ponos.

Reno se oko cura mota,

pod tjelesnim mu često ispada lopta.

Subašić budalaštine stvara,

Valjo je marljiv poput mrava,

Tiha je i povučena naša Martina, dobrica je Nina.

Žuta voli žutu boju, ponosna je na visinu svoju.

Živahni uvijek smo bili,

smijeh i zadovoljstvo nikad nismo krili.

Ponosno u srednju školu krećemo,

8.b zaboraviti nećemo!

Strah

Od koga ili čega? Tim pitanjem započinje svaki dan i svaka noć. Znam da me je strah moje mame koja više na mene ako ne učim. Prije spavanja pokušavam zamisliti kako izgleda moj strah. S tim mislima utonuo sam u san. Knjige, bilježnice, gumice i olovke su svuda oko mene. Olovke i gumice imaju ruke i noge. Prate me po cijeloj kući. Knjige i bilježnice su velike, veće i od vrata. Jedva prolaze kroz vrata iz sobe u sobu. Slijede me, stranice se otvaraju i zatvaraju same od sebe. Slova su velika, ogromna, a slike divovske. Na svakoj stranici vidim predmete i obrađene lekcije iz svih predmeta. Jedna je velika knjiga krenula prema meni, listala se jako brzo, bila je velika i debela. Mislio sam da će me progutati. Kroz maglu sam vidio da je to moja lektira. Pokušavao sam pobjeći, ali sam zapeo za stepenicu i pao. Zamislite, u tom sam se trenutku i probudio. Na svu sreću, to je bio samo san, ali i moja najgora noćna mora. Sada znam da se stvarno moram uhvatiti knjige i učiti.

Franko Šimunović, 5.a

Marija Stipičić, 3.r (PŠ Gašinci)

Sreća

Sreća je nešto što možda imaš u sebi, a možda i ne. Ali, ako si siromašan i misliš da je kraj, uvijek moraš vjerovati da postoji netko tko će ti pomoći ako padneš, netko tko će ti pružiti ruku. Uvijek imaj nadu za sreću, jer sreća se uzima raširenih ruku.

Maja Vukadin, 3.c

Visibaba

Ja sam mala visibaba. Živim na jednoj prekrasnoj livadi. Tamo u proljeće bude jako puno cvijeća. Mi visibabe volimo živjeti na mirnom mjestu. Molim vas, nemojte me brati jer ćete moći duže uživati u meni. Nakon duge zime dolazim kao prvi vjesnik proljeća.

Maria Lozić, 2.c

Sumrak

Predvečerje. Sunce nestaje,
mijenja boje, puno boja;
iz žute u žutonarančastu.
Pretvara se u veliku crvenu kuglu.

Gledam ga kako polako gubi snagu.
Nestaje iza susjedova krova.
Za sobom ostavlja samo crveno nebo,
nebo u plamenu.

Spušta se noć.
Sunčevoj snazi i ljepoti
dolazi kraj.
Ostaje samo večernji mir.

Marko Greganić, 8.c

Slikar proljeća

Toplo je proljeće stiglo u moj kraj.
To godišnje doba za mene je raj.
Jako se veselim
i crtati opet želim.
Bojama ću šarati,
neću se odmarati.
Ptice će pjevati,
bubamare zijevati,
cvrčak cvrkutati,
skakavac skakutati.
Boje cvijeća će se prelijevati,
na meku travu slijevati.
Sunce će na nebu sijati,
topao će nas vjetar grijati-
proljetno šareno će se smijati
i svi će uživati.

Lovro Gregačević, 3.c

Franciska Miletić, 7.c

Bakin domaći kruh

Moja baka je čarobnjak pravi.
Kad ona kruh mijesi i peče,
od toga nema čarolije veće.
Baka brašno lako sije,
pa ga onda mlakom vodom mije.
Malo soli, malo sladi,
dugo mijesi, nježno gladi.
Dok se tijesto na toplom diže,
baka priču za pričom niže.
Onda tijesto u pećnicu stavlja,
i evo za stolom mirisnoga slavlja.

Darija Franjić, 3.r.
PŠ Gašinci

Tina Lozić, 3.c

Što je to ljubav?

Ljubav je jedan predivan osjećaj. Ljubav se može dogoditi u školi, na nekoj zabavi, na školskom hodniku, na igralištu, u vrtiću... Čak se može dogoditi i u starosti, a ne samo u mladosti.

Ljudi su pisali o ljubavi prije nas, čak davno prije naših roditelja, baka i djedova, ujna i ujaka, prabaka i pradjedova. O ljubavi se pišu romani, o ljubavi je sve. Eto, ja obožavam ljubavne pjesme, romane i lektire. Upravo je sada u našem razredu na redu ljubavna lektira. Zanimljiva je, stvarno je, a kako i ne bi bila kad ju piše moj najdraži pisac. Meni se već puno puta dogodila ljubav, kao i ostalima iz mog razreda. Ivan A. voli Petru M., Robert, kojeg razrednik zove Roberto, pretvara se da voli Zdravku B. i kad ga tko pita: "Voliš li ti Zdravku?" on odgovori: "Da, da. Ja ju obožavam!" Slično kaže i Ivan A.

Ljubav ne mora biti samo školska, već može biti i majčinska, bratska, obiteljska. Volim kad se ljudi vole ili kad se cura i dečko u šetnji gradom drže za ruke. Volim vidjeti prolaznike kada se zagrlje, a najviše volim kad se moji mama i tata poljube ili se drže za ruke dok šetamo gradom.

Volim Valentinovo. Volim vjenčanja, jer je to znak da se ljudi vole. Ljubav je predivna. Ljubav raste kada se dijeli. Ljubav se uvijek događala i uvijek će se događati. Voljet ću ljubav do kraja života.

Anamaria Đurašević, 5.c

Rujanski krajolik

Rujanski krajolik
Mirisan, šaren
Smiješi se, poigrava, skače
Noć je sve duža
Jesen

Mislav Mores, 5.c

Luka Perić, 8.b

Razgovarale učenice novinarske skupine

Pišete od ranih dana i pišete za djecu. Kada ste objavili svoj prvi uradak i što je to bilo?

Svoj prvi uradak sam objavila s devet godina. Objavljen je u časopisu "Vedri dani" koji je izlazio u Zadru. Bila je to priča o šiljilu i ostalom priboru iz pernice koji su se međusobno posvađali.

Bavite li se još nečime osim pisanja dječjih priča?

Volim svirati klavir, ići u kazalište, u šetnju, ići, ali i primati goste. Nekad sam radila u jednoj osnovnoj školi i predavala francuski jezik. Zadnjih godina sudjelujem u izradi udžbenika za francuski jezik, pišem i igrokaze te uređujem Modru lastu.

U koje mjesto najčešće smještate svoje radnje?

U grad, ali i u prirodu gdje često provodim vrijeme. Nije rijetkost ni da su smještene u dom, u kuhinju gdje uglavnom i nastaju moje priče.

Kako je biti urednik časopisa za mlade?

Jako lijep i zanimljiv osjećaj. Uvijek se nešto novo događa, a lijepo je i to što imam priliku posjećivati škole i upoznavati nadarenu djecu koja su mlade nade.

Željka Horvat Vukelja

Pretpostavljamo da ste oduvijek voljeli čitati. Uz čije ste priče Vi odrastali?

Uz bajke; uz Tri praščića, uz bajku Heidi i Vlak u snijegu Mate Lovraka, uz sve knjige Ivana Kušana, Milivoja Matošeca i Ericha Kästnera.

Spisateljica dječjih priča i igrokaza i glavna urednica Modre laste bila je u travnju naša gošća. Govorila je o svome književnom radu, a djecu je posebno iznenadila lutkarskim rekvizitima, zahvaljujući kojima su zajedno dramatizirali dvije zanimljive priče.

U čemu pronalazite inspiracije, a gdje događaje i likove?

Inspiracije i motive pronalazim u predmetima koji nas okružuju: vezicama, patikama, rukavicama, a događaje i likove promatrajući ljude i njihove osobine. U jednu sam priču smjestila i svoga sina. Sebe sam uvela u priču kao palačinku koja njemu nešto govori.

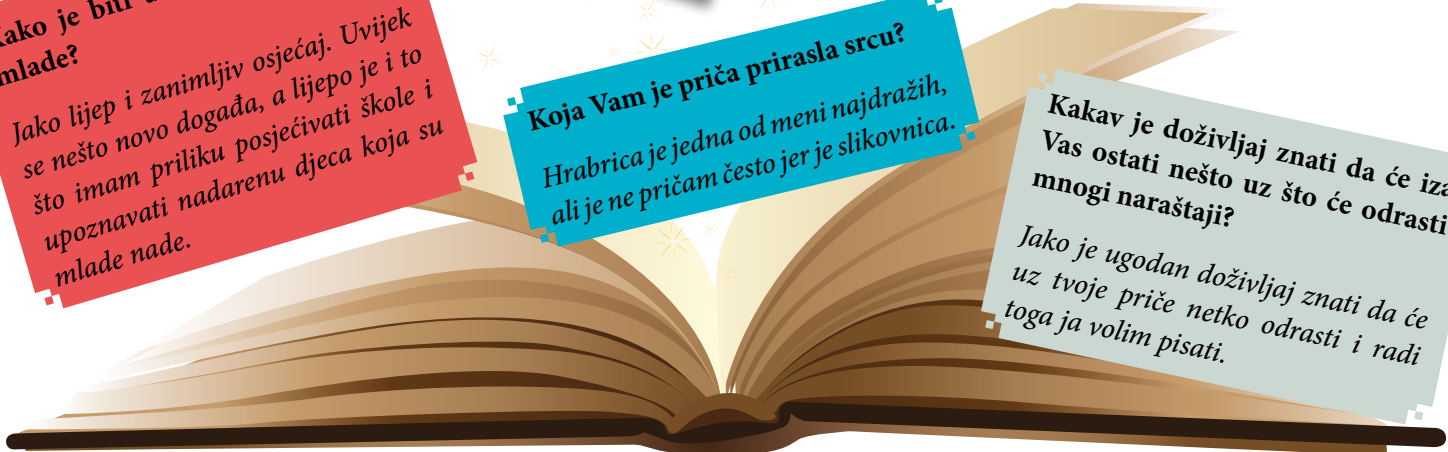

Koja Vam je priča prirasla srcu?

Hrabrica je jedna od meni najdražih, ali je ne pričam često jer je slikovnica.

Kakav je doživljaj znati da će iza Vas ostati nešto uz što će odrasti mnogi naraštaji?

Jako je ugodan doživljaj znati da će uz tvoje priče netko odrasti i radi toga ja volim pisati.

Bok, prijatelji naši,
i mi smo napokon osmaši!
Kroz osam godina pratite nas Snježa i Lana,
hvala im za puno lijepih dana.
Sada upoznajte naše "mudre" glave
koje uvijek nove probleme prave.
Dok Bap po Osijeku hara,
Anđela petice stvara.
Marija Beljan muzičarka naša,
a Brada je ludi predsjednik "ce" osmaša.
Ćala ženske vreba,
Ante naša je "treba".
Luka je povijesničar pravi,
Dajana se facebookom bavi.
Igrice voli naš Grega,
a Kranja pecati više od svega.
Marina kosom maše,
a Marijana konje jaše.
Ivka je kraljica naša,
Maćak Bog svih pajdaša.
Dok Matea pjevačku karijeru stvara,
Marija Pavić nikog ne smara.
Mirna slatkica je naša,
Valentina je zaljubljena u sedmaša.
Boška voli mačke,
Žera nastavnicima pravi spačke.
Žigri nogometaš je naš,
nastavnici ga vole baš.
Ubrzo bliži se kraj,
mozak ide baj-baj!
To bi bilo sve,
pozdrav iz najboljeg 8.c! :)

20 čuda svijeta :)
Kroz ovih osam godina doživjeli smo svašta,
ne može to zamisliti ni mašta.
Predstaviti ćemo ove zumbule
u vrtu rascvalih ruža.
Marinu brigu stvara biologija,
k'o žestokog opoznali smo Silvija.
Dinina je jaka frizura,
Čukelj se iz škole često oftura.
Vedran natjecanjima se slavi,
Katarini medicina izbor pravi,
Sonji povijest laka,
Bruno je zanimljiva fizika,
Tomislava kraljem volimo zvati,
Filip se mora po razredu šetati.
Anđelina u razredu nije baš glasna,
al' Anamarija je zato prilično jasna!
Kristina naša umjetnica prava,
a Mariji u ruci leži gitara
Petru rima ide i kemiju voli,
od njegovih viceva često glava boli.
Manuela uvijek kaže sve što misli,
Matu su s učenjem "pritisli".
Dora se smijati voli,
Branku nije rijetkost meza u školi.
Iva nam se nalazi na kraju,
glazbu i ples voli, to već svi znaju.
I došli smo do kraja, nemamo što reći,
vjerovali il' ne, ostadosmo smo bez riječi!

Centar za neohumanističke studije

U sklopu projekta "Moja prva knjiga", koji provodi Centar za neohumanističke studije (CNS), u našoj je Školi u u siječnju održana likovno-literarna radionica za učenike od prvog do četvrtog razreda. Voditeljice radionice bile su predstavnice CNS-a koje su djecu animirale za osmišljavanje, pisanje i ilustriranje vlastite priče. Ovim programom Centar kao nevladina zaklada za razvoj civilnog društva želi potaknuti dječju maštu i kreativnost, razvoj likovno-literarnih vještina, te ih upoznati s njihovim pravima, očuvanjem okoliša i potrebom brige za zajednicu. Najbolje će radove izabrati poznati hrvatski književnici Sanja Pilić i Tito Bilopavlović, nakon čega će oni biti lektorirani, recenzirani, grafički oblikovani i tiskani, svaki u 300 primjeraka. Pokrovitelj projekta je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa.

Renata Beljan, 7.a

Borna Lulić (urednik Modre laste)

Našu je školu u listopadu posjetio urednik Modre laste **Borna Lulić**. S učenicima petih razreda razgovarao je o ovom popularnom školskom časopisu, njegovom nastajanju i uređivanju. Priča je počela, rekao je urednik Lulić, prije 57 godina, kada je objavljen prvi broj časopisa za mlade Djeca za djecu. Tada je to bio časopis jedne osnovne škole u Zagrebu, ali je s vremenom prerastao u ozbiljniji list nazvan Modra lasta s mnoštvom zabavnih sadržaja za djecu i mlade. Modra lasta danas objavljuje puno dječjih radova, ali i zanimljive članke o svijetu i ljudima koji su ga proputovali. Gost urednik je pozvao učenike da šalju svoje video, audio, foto i literarne uratke u redakciju, kako bi i oni bili dio Modre laste.

(n)

Moja prva knjiga

Spomendan hrvatske knjige slavi se 22. travnja jer je na taj dan prije više od pola tisućljeća tj. 22. travnja 1501. otac hrvatske književnosti Marko Marulić dovršio kao pedesetogodišnjak Juditu, svoje najpoznatije djelo na hrvatskome jeziku.

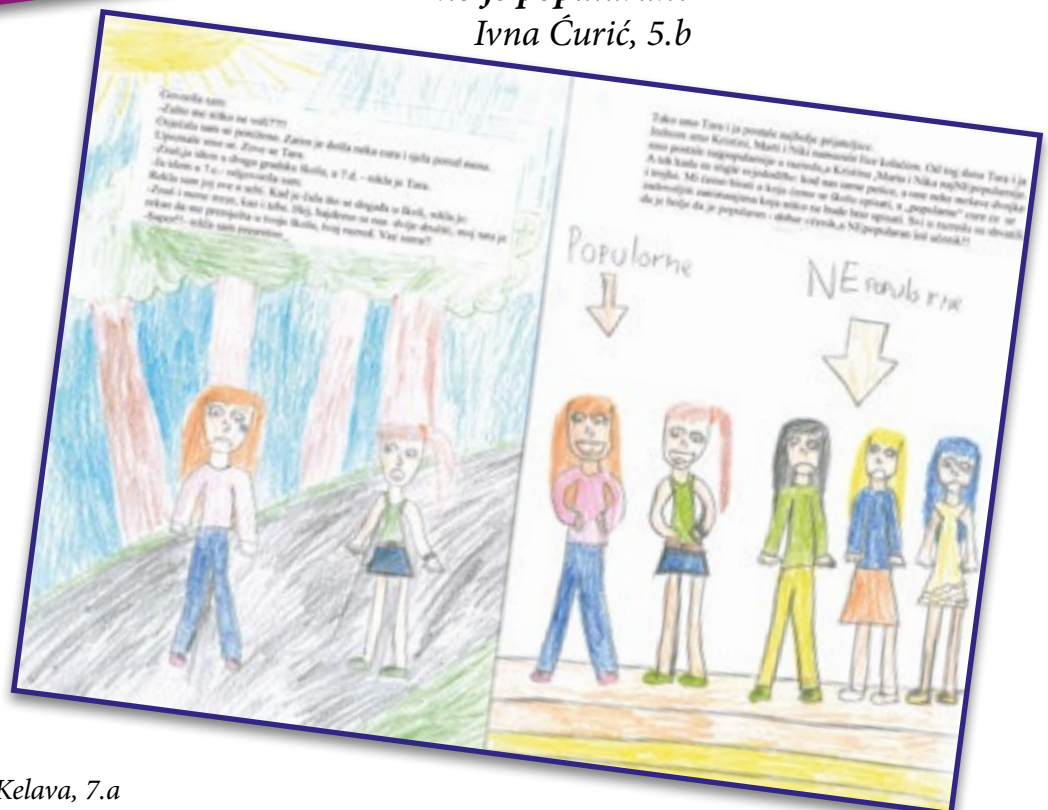
Ove se godine i kod nas obilježio travanj kao mjesec hrvatske knjige. Provedeno je to tako da svatko od učenika izradi svoju knjigu. Projekt se provodio u petim i šestim razredima. Za cilj je imao razvijanje pripovjednih i likovnih sposobnosti i vještina. Učenici su stvarali priče, slike i knjige kao završni proizvod. Prošli smo sami cijeli proces.

Krenuli su od odabira teme. Pisali su svoje priče kroz nekoliko dana, donosili ih u školu i čitali u svome razredu. Razred je na to davao svoje mišljenje i prijedloge kako pojedini pojasniti ili izbaciti iz teksta, ukoliko je što suviše. Važno je bilo prenijeti pouku svoje priče.

*Tko je popularan?
Ivna Čurić, 5.b*

Kad je završeno pisanje, mali pisci preobrazili su se u ilustratore, a nakon toga i u knjigoveže. Svatko je prema svome izboru mogao urediti svoju knjigu. Netko je crtao, netko lijepio kolaž, netko ispisivao pisačem. Jedni su lijepili listove, dok su drugi vezali. Najbitnije je od svega da su se petaši i šestaši zabavili i uz tu zabavu zapamtili kada se obilježava izdavanje prve hrvatske knjige.

Maria Grbeša i Tea Kelava, 7.a

Klara Skender, 4.b

Moja domovina

Moja domovina je Hrvatska,
Ona ima svoje lijepo more,
Ravnice i Velebitske gore.

Ona je po ljepoti slavna,
Niti jedna država joj nije ravna.
Uvijek mislim na nju,
Moju domovinu.

Glavni grad Zagreb je taj,
Lijep je kao mali raj.
Domovina ima rijeke plave,
I zvijezde sjajne.

Mateo Filipović, 4.c

Josipa Ambrušić, 4.a

Proljeće u mojoj Slavoniji

Moja Slavonija je lijepa, meni najljepša u proljeće. Za mene je proljeće najljepše godišnje doba. Oko mene sve se budi: priroda, ljudi, životinje. Radujem se svakom novom danu kada ujutro ugledam sunčeve zrake. Veseli me pogled u moj vrt jer se u njemu može vidjeti šarenilo predivnih proljetnica. Trava se počinje zelenjeti i ptice se počinju vraćati s juga. U travi se žute maslačci i bijele tratinčice. Veselim se šetnji po poljima i mirisu žive prirode. Ratari marljivo rade u svojim poljima. Predivne voćke krase naše vrtove i voćnjake. Nebo je lijepo i plavo i s ponosom ga gledam iz Slavonije.

Maja Vukadin, 3.c

Božić

Dode doba da se mamin kolač proba
Da se veselimo, igramo, budemo sretni,
Da se za stolom molimo kruhu,
Od glave do pete da budemo u Božićnom duhu.
Htjela bih na Božićno jutro prvi snijeg,
Da na taj dan jurim niz brijeg.
Prijatelji, obitelji, rodbino, veselimo se svi skupa,
Da za Isusa naše srce lupu.
Dobivati darove lijepo je, a još ljepše darivati
To je san koji će svako dijete snivati.

Ana Ilakovac, 4.a

Proljeće

Kad zima prođe
proljeće dođe!

Ptičice svoju
pjesmu poju.

Od svake visibabe čuje se zvon,
pa nije teško pogoditi ton.

Šareni leptiri lete
i na mirišljivo cvijeće slete.

Dok sunčane zrake sjaje
pjesma vječno traje.

Ana Ilakovac, 4.a

Gabrijela Car, 8.b

Sumrak

Polako se gasi dan. Vraćajući se iz škole tražim neku zanimaciju da mi se dvadesetak minuta do kuće učini manje dosadnima. Podignem pogled i ugledam - nebo.

Izgleda poput slikarskog platna, puno nabacanih i potpuno različitih, ali ipak skladnih boja. Ružičastocrvena vatrena boja govori da je kraj još jednog uzbudljivog dana, a plava, koje je s padanjem mraka sve više, uvodi nas u još jednu mirnu slavonsku večer. Uz šuštanje lišća na granama, osjećam dodire nadolazeće jeseni. Topi povjetarac igra se mojom kosom, a ja ga bezuspješno pokušavam smiriti. Učenici prepričavaju svoje događaje toga dana i stvaraju žamor u kojemu je teško razabrati tko s kim razgovara. Naravno, uvijek postoji netko tko je ugledao svoga prijatelja na drugoj strani ulice i jednostavno mora povikati za njim, bez obzira što ga vjerojatno pola grada čuje. Sve više me opijaju mirisi večera koji dopiru iz toplih domova nepoznatih ljudi. Miješaju se razni mirisi koje je teško razlikovati, pogotovo nakon šest sati nastave i uz prazan želudac. Na ljudima vidim da je noć sve bliže. Sporije hodaju, oči su im umorne, a kamo god se okrenem, netko zijeva. Pali se ulična rasvjeta stvarajući igru sjena koje mi nakratko zaokupljaju pažnju. Mjesec se uzdiže, zvijezdama sjaj jača, i tada shvatim da sam blizu svoje zgrade.

Vrijeme začuđujuće brzo prolazi kada pažljivije promatram svijet oko sebe i sve ono što mi je inače uobičajeno i obično. Svaka novootkrivena sitnica čini moj svijet ljepšim i posebnijim. Vrijeme je da se počnem pripremati za novi dan i, nadam se, još raskošniji sumrak.

Andela Begonja, 8.c

Zvonimir Šturm, 6.c

Proljeće

Stiglo nam je proljeće.
Došle su nam ptice selice,
rode i lastavice.

Ljubičice su zamirisale,
a visibabe glavu podigle.

Sunce se diglo visoko i grije,
jaglac žuti tužan je bio
pa je odjednom zatrubio.

Tea Bošković, 4.c

Napokon sunce na prozoru

Kada ujutro dan svane
Na moje oči sunce plane.
Ptice cvrkuću, cvijeće raste,
Polako se s juga vraćaju laste.

Priroda se budi,
I odmah su veseliji ljudi.
Hladnog i promrzlog zraka nema,
Ali tko zna što se sutra sprema?

Vani već miri šareno cvijeće
I proljetni val kreće.
Kreće u osvajanje dječjih lica,
Da ih bude puna ulica!

Antonija Skender, 6.a

Ljubav

Ljubav je kao kaktus,
Jednom cvate, a vječno bode.

Ljubav u svakom spava,
Ona ne živi za badava.

Ljubav je potrebna svima,
Ne može pobjeći voljenima.

Ljubav nema boje,
Ona spaja dvoje.

Ljubav se srcima kiti,
Ima razne niti.

Ljubav nema lijeka,
Ona nikad ne čeka.

Ljubav nema cijene,
Ona čeka mene.

Ivana Mihalina, 4.b

Rebeka Grubišić, 4.b

U školskim natjecanjima među učenicima OŠ J. A. Čolnića prednjače braća Ante i Luka Ćurić

Glas Slavonije

Blizanci-rekorderi "ukrstili" znanje na 20-ak školskih natjecanja!

Među učenicima OŠ Josipa Antuna Čolnića, koji su ove godine za Dan škole primili pohvalnicu za odličan uspjeh tijekom svih osam godina osnovne škole, su i blizanci Ante i Luka Ćurić (14) iz Đakova. Braću osmaše povezuje zajednička želja za znanjem, ali i natjecateljski duh pa je za ovim tvinsima čak 20-ak županijskih i tri državna natjecanja, čime su učenici s najviše natjecanja na "Čolniću". Jednom riječju, nijedna školska godina nije im prošla bez natjecanja. Jednoglasno kažu kako ne uče isključivo zbog ocjene, nego zbog znanja, za budućnost, za daljnje školovanje i život. Omiljena područja su im informatika, povijest, njemački, biologija.

"Bratu je omiljeno područje povijest, a meni informatika," kaže Ante. Blizanci Ćurić, na radost roditelja, brata i dviju sestara, kao i razrednice Lane Matijaković, nižu zapažene rezultate: na županijskom natjecanju iz povijesti Luka je bio treći, a Ante sedmi, a na županijskom natjecanju iz informatike Luka je s partnerom osvojio prvo, a Ante drugo mjesto pa je Luka ove godine prošao na državno natjecanje, dok su na njemu lani bila obojica... "Na županijskom natjecanju u njemačkom Ante je bio peti, a ja 12., a iz biologije brat je bio 12.," nabraja Luka koji je dosad bio na dva, a Ante na jednom državnom natjecanju. (...)

Ante želi upisati matematičku, a Luka opću gimnaziju; Ante želi studirati informatiku, a Luka povijest.

Suzana Župan

ĐAKOVO
danas
www.djakovo-danas.com

Čolnićeve škole, jedina među trima osnovnim školama u gradu, provodi projekt "Čitamo mi u obitelji svi"

Ruksak pun zanimljivih knjiga "začarao" trećaše

Naprtnjača o osam zanimljivih naslova za cijelu obitelj, koja unazad pet mjeseci kruži po cijelom razredu, velika je radost za trećaše Osnovne škole Josipa Antuna Čolnića u Đakovu. Nijedna knjiga u sivome ruksaku nije s popisa lektire, nego je sve pomno odabrano štivo koje se lako upija i zato ga djeca vole! S njima čitaju i roditelji, kako je to i zamišljeno projektom "Čitamo mi u obitelji svi". Njime je u Osječko-baranjskoj županiji obuhvaćeno 12 škola, a jedina je đakovačka škola koja se aktivno uključila Čolnićeve.

- Do puberteta su roditelji glavni uzor i autoritet djeci u svemu pa i čitanju. Nema zato učinkovitije i bolje metode u svladavanju tehnike čitanja, nego kada učenici gledaju roditelje kako čitaju i onda svi zajedno uživaju u štivu, kaže školska knjižničarka Ivanka Majbaum. Zahvaljujući njoj Škola je, uz pomoć Grada i Županije, nabavila tipske naprtnjače s logom projekta. Svaka je koštala 1.500 kuna, no ulaganje je opravdalo svrhu. - Svaki učenik, kada je na redu po dogovorenom rasporedu, u ruksaku ponese kući osam knjiga koje zadrži tjedan dana. U međuvremenu čita zajedno s mamom i (ili) tatom - svatko naslove koji su mu namijenjeni. Petkom ruksak stiže natrag u školu, a u bilježnicu dojmova učenik napiše po jednu stranicu o tome kako je proteklo čitanje u njegovoj obitelji, ispričala nam je učiteljica 3.c Blaženka Uzun, koja s kolegicama Stellom Krušec i Snježanom Ostheimer iz preostala dva treća razreda provodi ovaj projekt. (...)

Danijel Geošić

*Mi smo generacija bez greške
U školu idemo pješke.*

*Razredniku Robert je ime,
Dosadno nikad nije s njime.
Petra u imeniku petice slaže
I uvijek istinu kaže.*

*Beta je slastičarka naša,
Uvijek joj je bujna mašta.
Ena u školu često kasni
Jer joj Rakela mora travu pasti.*

*Mariji sve ide na živce,
Ona zato popije pive.
Ivan je sa osnovnom kvit,
Pa ide u Big Ben piť.*

*Lorena Putku jašit' voli
Zato ju stalno koljeno boli.
Bila jesen, proljeće il zima
Ana uvijek lijep glas ima.*

*Ivona stalno u Vuku ide,
Sredi se da ju svi vide.*

*Tina aerobik radi
Dok s mamom bašću sadi.*

*Antonio iz kemije loše ocjene ima,
Ali da zna bambus napraviti', to je jasno svima.*

*Mario je pjesnik pravi
Od toga će jednog dana živjeti u slavi.*

*Neka pati koga smeta,
Najbolji smo razred svijeta!*

*Naš je razred na školi najveći,
Kad se složimo onda smo i najjači.*

*Iz sata u sat se veselimo,
A kad dođe ispit onda se žalimo.
U razredu bisera bezbroj imamo,
Svaki sat se s razlogom smijemo.*

*Učiteljica Stella prva nas slova učila,
Ali se pri tome jako mučila..*

*U drugom nas razredu dočekala Silvija Perić
S osmijehom na licu jer galamila na svaku jedinicu.*

*U trećem razredu došla je učiteljica Nikolina
Koja je rješavala naše probleme
kad nešto nizbrdo krene svima.*

*U četvrtom vratila se učiteljica Silvija,
bila uvijek sretna i s nama spretna.*

*U petom su nam razredu došli Gašinci
s kojima smo se sjajno uklopili
i nove probleme i nezgode sklopili.*

*Tamo nas je dočekala najbolja nastavnica do sada
koja se zove Zrinka Gunić.*

*S osmijehom na licu
rado je u imenik upisivala svaku peticu.
Sve do sada ostala je sretna i mlada.*

*Monika kavu voli
Pejaković se tuši u Coli
Zeko po livadi skače*

*Šalamon ne zna šta će.
Tomislava naočale nosi*

Dok Čepell travu kosi.

*Moresica se crveni ko paprika
Dok Matej skuplja album Afrika.*

Kad vrućina pritisne... Razotkrivanje?

S dolaskom proljeća sve oživi, a tako i odjevni stilovi mladih. Već godinama se čuju primjedbe na neprimjereno odijevanje pojedinaca. Češće se prigovara djevojčicama. Uvijek se nađe netko neprimjereno odjeven, praveći se da nigdje nije rečeno i da nigdje ne piše što je primjereno, a što se ne bi smjelo odjenuti u školu.

Prema riječima naših učitelja i roditelja, nekada se podrazumijevalo da se u školu ne može doći u majicama bez rukava ili s prevelikim izrezom, u prekratkim majicama koje otkrivaju pupak i leđa, u plitkim hlačama iz kojih izviruje stražnjica i donje rublje ili u prekratkim hlačicama i suknjama. Ovom popisu ne bi trebalo zaboraviti pridodati ni japanke.

Uvijek ima onih koji su protiv pravila. Naša škola, kao i sve ostale, zahtijeva primjereno oblačenje. Svatko bi svoj stil odijevanja trebao prilagoditi ustanovi u kojoj se obrazuje poštujući Kućni red škole u kojemu piše:

“Za vrijeme boravka u školi i na putu od kuće do škole učenici su dužni:

- *biti uredno odjeveni,*
- *kulturno se ponašati...”*

... i pametnome dosta! Tragom tih pravila pitali smo i svoje suučenice što misle o tome.

Slažem se s prethodno navedenim i mislim da bi trebalo zabraniti svu obuću koja otkriva stopala.

Marija, 7.r

Mnogi, pa i moje prijateljice, vole nositi tajice, ali ja mislim da je to preizazovno i neprimjereno za školu.

Mihaela, 7.r

Mislim da ne bismo trebali nositi majice s dubokim izrezom i kratke hlačice, ali se mnogi toga ne pridržavaju.

Maria, 7.r

Učenice ne bi trebale oblačiti minice niti majice koje otkrivaju ramena. To nije odjeća za školu...

Tea, 7.r

Netko će odabrati poštivanje, a netko buntovništvo. Iako znamo da odijelo ne čini čovjeka, trebali bismo znati da svojim načinom odijevanja okolini šaljemo sliku o sebi. Sami biramo, sami sebe predstavljamo. Ne zaboravite, slika govori više nego tisuću riječi.

Budimo bolji sugovornici

U nezgodnim smo godinama. Želimo da nas odrasli shvate ozbiljno pa često s njima imamo nesuglasice. Borimo se za svoja prava sa starijom braćom i sestrama, pokušavamo se natjerati na učenje, pokušavamo zablistati u školi i u svojim izvanškolskim aktivnostima... Toliko je toga što nas čini nervoznima pa smo ponekad teški sugovornici.

Riječi ranjavaju kao otrovne strelice. Problemi u razgovoru s vršnjacima nisu rijetkost. Bezbrojni se sukobi događaju upravo zbog šepRTLjave komunikacije. Nerijetko trpimo podrugljive tonove, ulizivanje, pretjeranu izravnost i mnoge druge nepoželjne oblike ponašanja. Je li bolje reći baš ono što mislimo ili malo i prešutjeti? Kako prepoznati neiskrenost, a kako dobronamjerne osobe? Kako reagirati na neugodne komentare?

Tražimo sebe, gradimo svoje stavove i svoj stil ponašanja. Zanimljive smo i korisne savjete pronašli u knjizi Dinke Juričić "Budi voda, a ne stijena". Izdvojili smo neke:

- Prihvati sukobe kao normalni dio života. Pristupi im konstruktivno: sa željom da riješiš problem i popraviš narušene odnose. Budi spreman na suradnju.
- Aktivno slušaj sugovornika i traži pravi trenutak - kad emocije nisu uzavrele.
- Započni razgovor svojim opažanjem problema, izrazi svoje osjećaje vezane za to, izrazi svoje potrebe i završi molbom. Bahatog sugovornika odbij rečenicom: *Ne zamjeri, ne bi išlo.*
- Sugovornika, koji tobom želi manipulirati, dobro promatraj. Često laska, ali umjesto ušima, prati ga očima.
- Ako je sugovornik hladan i zatvoren, razgovor započni neobaveznim temama, a kad se opusti, zaskoči ga i isprovociraj da počne govoriti o problemu. Budi strpljiv i dosadno uporan.
- Ako sugovornik misli da je sveznalica, dobro se pripremi na razgovor s njim, postavlja konkretna pitanja, povremeno mu uskoči u riječ i ponovi što si čuo. Naoružaj se hladnokrvnošću i ne odustaj dok ne nađete rješenje.

Ne zaboravi da je najmanji dio komunikacije sadržan u govoru, a najveći u držanju – mimici i gestikulaciji. Slika govori više od tisuću riječi! Pripazi kakvu sliku šalješ. Problem koji sa sugovornikom nismo riješili, vremenom samo raste. Zato svaki sukob nastoj učiniti dobrim i korisnim.

Iva Budimir, 7.a

*Protivnik nije osoba,
nego je to zajednički problem.*

*Preuzmi odgovornost za
svoje riječi i postupke.*

*Razmišljaj kako se osjeća
tvoj sugovornik!*

*Razgovor nije autoput,
nego dvosmjerna ulica!*

VICEVI

- Kako se moli haker?
- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga, enter.

Pred spavanje Perica se moli Bogu:

- Gospode, učini da od danas Prag bude glavni grad Finske.

Čuje ga mama:

- Sine, kakva je to molitva?
- Pisali smo danas ispit iz zemljopisa.

Sjedi Ivica tužan i mama ga pita:

- Sine, što ti je? Što se dogodilo?
- Tata me kaznio za nešto što uopće nisam napravio.
- A što nisi napravio?
- Domaću zadaću.

3, 4

Rješenje _____

BISERI

(5. r.)

Javi se Goran ispraviti ocjenu.

Učiteljica: Gorane, koja tri književna roda poznajemo?

Goran: Imenice, glagoli, pridjevi.

Razred: Auuuuuu!!!!

Drago: Ja znam! Muški, ženski, srednji!

(7. r.)

Učiteljica: Na kojem je narječju napisana pjesma?

Krešimir: Na čakavskom. Ja imam rodbinu u Čakovcu!

(5. r.)

Učiteljice, meni je Vanesa ugazila u džep!

Nikad nije bilo,
a uvijek će biti,
Nitko ga nikad nije vidio
i nikad neće,
A ipak ga svi žele dočekati.
Što je to? (Sutra)

PITALICE

Pripada samo tebi, a drugi ga koriste više od tebe. Što je to?

(Tvoje ime.)

Pet prijatelja, Benjamin, Aleks, Kristijan, Saša i Robert ima različitu visinu (102, 137, 107, 130 i 111 cm). Otkrij tko je koliko visok.

1. Kristijan je niži od Roberta i viši od Saše.
2. Aleks je viši od Saše.
3. Benjamin je najviši.
4. Kristijan nije niži od Aleksa.

Saša = 103 cm
Aleks = 107 cm
Kristijan = 111 cm
Robert = 130 cm
Benjamin = 137 cm

PONEDIJAK
UTORAK
SRIJEDA
ČETVRTAK

5.4

Rješenje _____

8.a

Marija Milošević

Domagoj Kanižaj

Kristina Jaman

Dora Erceg

Luka Perić

Antonela Milić

Marija Mihalina

Gabrijela Car

8.b

Nikolina Varga

Valentin Šimundić

Leonarda Jagodić

Magdalena Đambić

Katarina Ćurković

Martina Tirić

Petra Blažeković

8.c

Anđela Begonja

Marin Bradarić

Nikola Čališ

Luka Ćurić

8.0.C

Ante Ćurić

Darija Batinić

Magdalena Miler

Petar Nikolić

Maja Marija Muškić

8.0.S

Dino Čuić

Sara Mudrinić

Ivana Andrić

8.0.d

Vedran Domjanović

Sonja Erceg

Katarina Došlić